

Predpôstna nedeľa – 23.2.2020

Pretrpíš to?

Milost' vám a pokoj od Boha, nášho Otca a od Otcovho Syna, nech je s vami v pravde a láske.

Marek 10:35-40 „Vtedy prišli k Nemu Jakub a Ján, synovia Zebedeovi, a povedali Mu: Majstre, chceme Ťa o niečo poprosiť. Čo si odo mňa žiadate – povedal im Ježiš. Odpovedali Mu: keď si sadneš na trón, chceli by sme sedieť pri Tebe, každý z jednej strany, najbližšie zo všetkých. Ježiš im odpovedal: neviete, o čo prosíte. Môžete piť z kalicha horkosti, z ktorého musím ja piť a prejsť krstom utrpenia, ktorý ma čaká? Ale iste že môžeme – povedali bratia. Dobre teda. Z kalicha, z ktorého ja pijem aj vy budete piť a krstom, ktorým som ja pokrstený, budete pokrstení aj vy. Ale mojou vecou nie je určovať poradie v Božom kráľovstve. To je už dané“.

Máme to v sebe. Túžbu byť prví, najlepši, najmúdrejší. Vede nás k tomu ctižiadosť, pýcha, túžba po prestíži a s ňou spojené výhody. Už od malička nás k tomu motivujú rodičia, neskôr sa porovnávame a chceme byť lepší v škole. K túžbe byť No.1 nás motivujú odmeny v práci, uznanie v spoločnosti či prijatie najbližších.

Pýcha, nám vlastný hriech, je tým hnacím motorom byť najlepšimi všade, kam prídeme a to tak vo vzťahu k ľuďom, ako aj vo vzťahu s Pánom Bohom. Vede nás k presvedčeniu, že nikoho nepotrebujeme, pretože si vystačíme, so svojou dokonalosťou, sami. A ak sa nebudaj nájde niekto, kto je lepší ako my, zvládame to veľmi ťažko a spôsobuje nám to rany na duši. Možno sa s tým faktom nevieme ani vyrovnáť, a tak namiesto pochvaly, rozdávame kopance okolo seba, aby sme sami seba presvedčili, že ten druhý nie je taký dobrý, ako my sami. ***Následkom toho ťažko znášame aj kritiku a hneváme sa, urážame, ak nás nikto nepochváli, neocení alebo dokonca nájde na nás niečo zlé a dá nám to najavo.***

Túžbu patriť medzi prvých mali aj Ježišovi učenici – bratia Jakub a Ján (a v inom evanjeliu aj ich matka). Nevieme, čo ich viedlo k požiadavke byť prvými v Ježišovom kráľovstve, ale pravdepodobne tak boli vychovávaní a vedení aj v rodine k tomu, aby sa snažili byť vždy najlepši. ***Je to taký „druh“ rodičov, ktorí neznesú, aby ich dieťa v niečom skončilo posledné a tak svojich potomkov nútia aj k tomu, čo im vyslovene nejde, len preto, aby sa mali čím pochváliť.*** Také deti potom zvyknú nadobudnúť syndróm božskosti a tomu podriaďujú všetko a všetkých. Neskôr v živote už vedome súťažia o to, kto je lepší, samozrejme s jasným výsledkom, že najlepši sú oni.

Jakub a Ján chceli byť v Ježišom kráľovstve Jeho hlavnými poradcami. Samozrejme vtedy si ešte mysleli, že Ježiš svoju ríšu vybuduje tu na zemi. V nej chceli byť čestnými hosťami. Až neskôr zistili, že **Pán Ježiš svoje kráľovstvo nevybuduje tu na zemi, že Jeho kraľovanie sa nedá vtesnať do palácov a hraníc určitých zemí. Kráľovstvo Ježiša Krista je uložené v srdciach ľuďí a v živote Jeho nasledovníkov.** Preto sa miesta v ňom získavajú iným spôsobom, ako keď sa buduje kráľovstvo tu na zemi.

Pán Ježiš upozorňuje bratov na to, že ak s touto túžbou po prestíži, sú spojené aj problémy. Jakub a Ján sú však ochotní podstúpiť všetko to, čím prejde Ježiš – to sa im aj splnilo: Jakub bol sťatý a Ján zomrel vo vyhnanstve, kvôli svojej viere v Ježiša Krista. Bratia boli ochotní prejsť aj tým najväčším peklom, len aby dosiahli to, po čom túžili. Radi vydávame také svedectvo – aj vo vzťahu k ľuďom aj vo vzťahu k Pánu Bohu. Ale keď príde na lámanie chleba, už to nie je také jednoduché - splniť sľub, že pôjdeme s Ježišom aj na kríž a že sa za Neho budeme byť. Je to ľahké vyznávať, že kvôli Kristovi sme pripravení prejsť aj ťažkými skúškami, lebo už vtedy, keď to vyslovujeme si neuvedomujeme, že také skúšky reálne môžu prísť. Preto by sme si mali uvážiť, či sme naozaj ochotní, schopní a či máme dost odvahy kráčať cez ťažkosti v ústrety cieľu. **Lebo ak vyznávame, že sme ochotní pre Krista podstúpiť aj veľké skúšky, mali by sme byť ochotní prejsť aj malými skúškami.** Pravda je však taká, že tie malé skúšky nám často robia problémy a zvykneme pri nich dudrať a sťažovať sa. Ak však nezvládame malé ťažkosti, ako chceme pretrpieť veľké problémy?

Tento rozhovor je v ev. podľa Marka položený medzi Ježišovu predpoveď Jeho smrti a vzkriesenia a Jeho reč o službe. Pán Ježiš sa žiadosti svojich nasledovníkov nevysmial, ale ani ju neodmietol. Položil však dôraz na niečo úplne iné a podstatnejšie. **Na prvenstvo, ktoré sa nerodí z popredného postavenia s výhodami, ale ktoré je následkom služby spojenej s obetavosťou.**

V tomto svete tí, ktorí sú prví, chcú mať svoje výhody: od politikov, cez podnikateľov, vedúcich pracovníkov v štáte či v cirkvi atď. Mať postavenie sa nám totiž spája s tým, že niečo navyše dostaneme, dosiahneme, že budeme obdivovaní, budeme odmeňovaní a všetci nám budú slúžiť. Lenže Ježiš má na celú vec totálne odlišný pohľad. ***Prvý je služobník, ten hore je pokorný, najdôležitejší je v podstate najmenej dôležitý, začiatok začína od konca, prví budú poslední a poslední prví a kto chce vládnuť, musí sa naučiť slúžiť.*** S takýmto postojom sa spája viac nevýhod ako výhod.

Už totiž nie je dôležité, čo prijmem, ale čo dám. Nie to, či mne slúžia, ale či ja sa dokážem obetovať. Nie je dôležité, či som ocenený, ale či som si splnil povinnosť. Nie je dôležité, či ma všetci majú radi, ale či ja mám rád tých, ktorí mi boli zverení. Ak sa prvenstvo prejavuje v službe, potom nie je dôležité či som spokojný ja, ale či je spokojný Pán Boh a či to, čo robím, má zmysel a význam pre životy iných.

Pán Ježiš je nám v tom príkladem, pretože aj On prišiel slúžiť nám ľuďom, vzdal sa svojej slávy a všetkého, čo patrilo k Jeho božskosti, aby nám poslúžil svojou smrťou. Práve to Ho robí prvým, nenahraditeľným a výnimočným pre naše spasenie. Preto Ho aj mnohí nevedeli prijať a akceptovať ako Mesiáša, pretože čakali pozemského kráľa, ktorý sa stane slávnym tým, že bude prvý podľa sveta, a **Kristus sa stal podľa sveta posledným, najhorším zločincem, ale predsa bol z Božieho hľadiska prvým, tým, kto priniesol obeť, aby nám svojou službou a obetavosťou priniesol spásu.**

Túžba byť prvým by sa teda mala transformovať do túžby predbiehať sa s inými v láske a službe. Treba sa však pripraviť na to, že to so sebou prináša mnohé trápenia, neúspechy, nepochopenie, možno aj urážky, ubližovanie a nie vždy z toho vzíde ovocie, ktoré vidíme. Napriek tomu **ten, kto chce byť prvý, nech slúži a kto chce byť veľký, nech je otrokom všetkých. To si vyžaduje pokoru a odovzdanosť nášho života do Božích rúk.** Amen.